

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/319/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217474
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7612217474.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO 35 807 598 zastúpeného FRIDRICH PALKO, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO 36 864 421, v mene ktorej koná Doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát, proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 9.6.2015 č.k. 2C/112/2012-132 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením zo dňa 9.6.2015 č.k. 2C 112/2012-132 uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie v sume 20 € podľa pol. č. 7a (účinnnej od 1. októbra 2012) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

2. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie „bez náhrady“. Vyčítal súdu, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť tohto rozhodnutia, a tým je odôvodnenie. Argumentoval, že podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje len za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Spoplatneniu teda nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Poukázal na dôvodovú správu k vládnemu návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony (predmetný návrh zákona obsahuje legislatívnu zmenu smerujúcu k zavedeniu súdneho poplatku za podanie žaloby), čl. II bodu 3: Žaloby sa budú spoplatňovať podľa pol. č. 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca podal odvolanie proti rozsudku a nie žalobu. Vyčítal súdu, že nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Žalobca preto nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Upriamil pozornosť (odvolacieho súdu) na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo 39/2007, z ktorého citoval, že „Za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) sa súdne poplatky nevyberajú. V takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Uviedol, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Konštatoval, že žalobcovi bola v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“) uložená poplatková povinnosť v prípade, kde ju nemal.

Tento postup zo strany súdu považoval za zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu, ktoré je zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ale aj práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd podľa čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky. Poznamenal, že v § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. je vyjadrená ústavná zásada vyplývajúca z čl. 59 ods. 2 Ústavy, podľa ktorej dane a poplatky možno ukladať zákonom alebo na základe zákona. Zdôraznil, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy vylúčené. Poznamenal, že podľa § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. z úkonov navrhnutých alebo za konanie začaté do 30. septembra 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. septembra 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. septembri 2012. V danom prípade bola žaloba podaná žalobcom pred 1. októbrom 2012, konanie teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z.z. (ktorým sa menil a dopĺňal zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony), a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. septembra 2012. Do dňa 30. septembra 2012 bolo podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. konanie vo veciach náhrady škody spôsobené nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené.

3. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016, ďalej len CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť odvolaním, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

4. Podľa ust. § 18f zák. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom od 1.7.2016 z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. júna 2016 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. júna 2016, i keď sa stanú splatnými po 1. júli 2016.

5. V prejednávanom spore ide o vyrubenie súdneho poplatku za úkon - odvolanie podané do 30.6.2016, preto sa na vec vzťahuje zák. 71/1992 Zb. súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30.6.2016.

6. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 30.6.2016 súdne poplatky (ďalej len „poplatky“) sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (ďalej len „poplatkový úkon“) uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „sadzobník“, ktorý tvorí prílohu tohto zákona).

7. Podľa § 2 ods. 1 písm. a/ cit. zákona poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa Sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu.

8. V odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie, pri dovolaní ten kto podal dovolanie. Poplatníkom je tiež ten, kto podal opravný prostriedok proti rozhodnutiu správneho orgánu a v konaní nebol úspešný (§ 2 ods. 4 cit. zákon.).

9. Podľa § 5 ods. 1 písm. a/ cit. zákona poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ.

10. Podľa § 6 ods. 2 cit. zákona ak je sadzba poplatkov ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku.

11. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že poplatok za odvolanie je poplatkom za konanie súdov. Pod konaním treba rozumieť konanie vo veci samej. Občianskoprávne konanie na prvom stupni i na druhom stupni tvorí jeden celok, keďže sa končí až právoplatnosťou prvostupňového rozhodnutia.

Na účely plnenia poplatkovej povinnosti účastníkov konania však prvostupňová i druhostupňová fáza konania predstavuje samostatné konania (§ 6 ods. 2 veta prvá cit. zákona). Konaním na návrh sa rozumie predovšetkým konanie podľa Občianskeho súdneho poriadku. Konaním je pre účely platenia súdnych poplatkov nielen konanie pred súdom prvého stupňa, ale rovnako aj odvolacie konanie a dovolacie konanie. Znamená to, že súdny poplatok sa predovšetkým platí za podaný návrh na začatie občianskeho súdneho konania v prvom stupni. Ak konanie prechádza do fázy druhostupňovej, treba poplatok zaplatiť opätovne, a to podľa rovnakej sadzby, ako tomu bolo v konaní uskutočnenom na prvom stupni. Ak je teda sadzba poplatku stanovená za konanie, rozumie sa tým konanie v jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní. Na uvedené ustanovenie nadväzuje § 7, v ktorom sa určuje základ poplatku pri jednotlivých druhoch predmetov poplatkových úkonov. Z ich formulácie je zrejmé, že za základ poplatku sa považuje vždy predmet konania vo veci samej, teda vo veciach začatých na návrh predmet konania určený žalobou (návrhom). Ten je aj predmetom odvolacieho konania, samozrejme v rozsahu, v akom je rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej napadnuté odvolaním. Poplatok za podanie návrhu je splatný jeho podaním. Uvedené platí nielen pre návrh na začatie konania, ale aj pre návrh na obnovu konania, návrh na preskúmanie rozhodnutí orgánov verejnej správy na základe žaloby, procesné podanie, ktorým sa rozširuje návrh (žaloba). Pod pojem návrh treba subsumovať aj odvolanie a dovolanie (viď uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 323/2014 z 28.1.2015).

12. V danom prípade žalobca podal žalobu na súde 27. septembra 2012. Vzhľadom na v tom čase platnú právnu úpravu od zaplatenia súdneho poplatku za žalobný návrh bolo predmetné konanie oslobodené podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. účinného do 30. septembra 2012.

13. Ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. bolo od 1. októbra 2012 zrušené. V prílohe Sadzobníka súdnych poplatkov (pol. 7a) bola určená sadzba súdneho poplatku za tento druh žalobných návrhov pevnou sumou vo výške 20 €.

14. Pre splatenie úkonu je rozhodujúce, kedy návrh (žaloba), odvolanie, dovolanie bolo podané.

15. Žalobca odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie podal 1.6.2015, teda v čase, keď už boli konania na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym postupom splatené.

16. Správne preto postupoval súd prvej inštancie, keď žalobcovi za odvolanie vyrubil súdny poplatok podľa pol. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 20 €.

17. Nepatričné sú námietky žalobcu v súvislosti s nedostatočným odôvodnením napadnutého uznesenia, lebo jednoznačne ide o uznesenie o vyrubení súdneho poplatku, kde je uvedený jednak dôvod vyrubenia súdneho poplatku, ktorým je odvolanie a taktiež je uvedená aj položka, podľa ktorej je súdny poplatok vyrubený. V predmetnom konaní bol vydaný len jeden rozsudok a proti tomuto rozsudku bolo podané len jedno odvolanie, takže nielo žiadnych pochyb o tom, ktoré odvolanie bolo splatené.

18. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).